

ΕΤΟΣ Α'.
ΑΡΙΘ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1868,

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

*Πρὸς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφημ.
τῶν Παίδων.*

Μικροὶ μου φίλοι.

Μὲ τὸ φύλλον τοῦτο κλείομεν τὸ πρῶτον ἔτος τῆς γνωριμίας μας. Μὲ πολλοὺς ἀπὸ σὰς ἡμετέρας καὶ πρότερον φίλοι, ἄλλοι μᾶς ἐγνώριζον μόνον ἐκ φήμης καὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους ὅχι μόνον γνωριμίαν δὲν εἶχομεν, ἀλλ' οὐδὲ κατ' ὄνομα ἐγγνωρίζομεθα.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἤρχισε μὲ ὀλίγους συνδρομητάς, διότι ἐξ ὑπαρχῆς ἀπεφασίσσαμεν νὰ μὴ γνωρισθῇ παρὰ μὲ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εὐκρινῶς ἐπεθύμουν τὴν γνωριμίαν μας καὶ ἐμπιστεύοντο εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μας· ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν γνωρίμων καὶ φίλων μας ἠῤῥξησε κατὰ μικρὸν, ὥστε τὴν σήμερον ἀριθμοῦμεν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας συνδρομητάς! Δύο χιλιάδες κορασίων καὶ ἀγοριῶν! Ποῖος δὲν ἤθελεν ἐπιθυμῆσαι νὰ ἔχῃ τόσους καὶ τοιούτους φίλους! λέγομεν φίλους, διότι οὐδεὶς καθ' ἑλπον τὸ ἔτος ἔδειξεν, ὅτι ἐβλαβήθη τὰς μηνιαίας ἐπιτακτικὰς μας· ἀπ' ἐναντίας τὰ μὲν παιδιὰ τῆς πρωτευούσης ἐσπενοχωροῦντο ὥσθις ὁ διαγομεύς μας δὲν τοὺς παρέδιδε τὴν Ἐφημερίδα κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς, πανταχόθεν δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ πόλλων μερῶν τῆς Τουρκίας ἔχομεν εἰδήσεις περὶ τῆς καλῆς ὑποδοχῆς τὴν ὅποιαν ἡ μικρὰ Ἐφημερίς ἔλαβε καὶ παρακλήσεις νὰ τὴν ἐκδώσωμεν, εἰ δυνατόν, δις τοῦ μηνός.

Τοὺς πολυχρόνους λ' ἐπὶν μικροὺς τοιούτους φίλους μας χαιρετῶντες· δωδεκάτην ταύτην φορὰν εὐχόμεθα ἅπας ὁ Κύριος μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ συναντηθῶμεν καὶ πάλιν κ' ἐν τῷ καλῷ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἐλευσμένου ἔτους· ἃς μὴ λησμονήσωμεν ὅμως, ἐνῶ μέλομεν γὰρ κλείσωμεν τὸ ἔτος 1868 καὶ νὰ ἐμῶμεν εἰς τὸ 1869, ὅτι πρέπει νὰ κλείσωμεν ὁ καθείς καὶ τοῦ,

λογαριασμοὺς τοῦ μὲ τὸν Θεὸν μετανοοῦντες ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ παραιτοῦντες ὅλας τὰς κακὰς ἔξεις, ἐλαττώματα καὶ σφάλματά μας, ὥστε νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ νέον ἔτος κάλλιον προετοιμασμένοι νὰ ὑπερηγήσωμεν τὸν Θεόν, τοὺς γονεῖς καὶ τὴν πατρίδα μας.

ΔΩΔΕΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΜΗΤΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΡΗΝ ΤΗΣ.

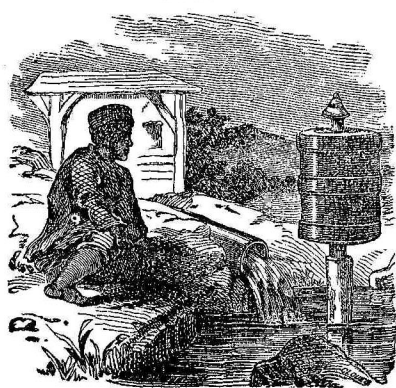
- 1) Πρὸ παντὸς ἄλλου πράγματος ἀφιερῶνθε εἰς τὸν Θεόν, τὸν πλάστην σου καὶ προσπάθει νὰ κάμῃς τὸ θέλημά του ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
- 2) Ὑπάκουε τοὺς γονεῖς σου, διότι ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ τοῦτο ἀπὸ σὲ καὶ διότι ἡ πρὸς σὲ ἀγάπη καὶ φροντίς τῶν γονέων σου πρέπει νὰ σὲ κάμουν νὰ τοὺς ὑπακούῃς εὐχαρίστως καὶ νὰ προσπαθῇς νὰ τοὺς κάμῃς εὐτοχεῖς.
- 3) Ἀναγίνωσκε τὰς Γραφὰς μὲ σοβαρότητα καὶ μὲ ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν ἡμέραν τῆς ζωῆς σου.
- 4) Ζήτησε πᾶσαν πρωΐαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Οὐρανοῦ Πατρός σου, πρὶν ἀρχίσῃς τὰ ἔργα τῆς ἡμέρας, καὶ πᾶσαν ἑσπέραν πρὶν πλαγιάσῃς εἰς τὴν κλίνην σου.
- 5) Μὴ ἀφίνῃς καμμίαν ἡμέραν νὰ διέλθῃ χωρὶς νὰ κάμῃς κανέναν καλὸν ἔργον.
- 6) Ἀρκοῦ εἰς ὅ,τι εἶσαι καὶ μὲ ὅ,τι ἔχεις.
- 7) Ἐσο φιλοφρόνων καὶ περιποιητικὴ πρὸς τοὺς ἄλλους ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ φέριμόν των πρὸς σὲ.
- 8) Πάντοτε ζήτησε νὰ μάθῃς τί ὁ Θεὸς θέλει νὰ κάμῃς καὶ οὐχί τί ὁ κόσμος περιμένει παρὰ σοῦ.
- 9) Συλλογίζου διὰ τὸν ἑαυτὸν σου ὀλιγώτερον παρ' ὅ,τι οἱ ἄλλοι φαίνονται ὅτι συλλογίζονται περὶ σοῦ.

διότι σὺ γνωρίζεις τὸν ἑαυτὸν σου κάλλιον παρὰ ἑ-
καῖνι.

10) Κρίνε πάντοτε ἡπίως τοὺς ἄλλους· διότι δὲν
γνωρίζεις τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἔχουν διὰ τὰ ὁ-
ποῖα σὺ θεωρεῖς σφάλματά των.

11) Ποτὲ μὴ ἀμελεῖς ἐν χρέος ὑπὸ τὴν πρόφασιν
τοῦ νὰ ἐκ πληρώτης ἄλλο. Τὰ καθήκοντα οὐδέποτε
ἔρχονται εἰς σύγκρουσιν μεταξύ των.

12) Ὅλη ἡ ζωὴ σου ἂς κυβερνᾷται ἀπὸ ἑνα καὶ
μόνον σκοπόν· νὰ δοξάσῃς δηλαδὴ τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ νὰ προετοιμασθῇς νὰ τὸν ὑπηρετῇς αἰωνίως
εἰς τοὺς οὐρανούς.

ΠΩΣ ΠΡΟΣΕΥΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ Ἀφρικανὸν
τινα καθήμενον ὑπὸ τινι καλύβῃν κειμένην πλησίον
ποταμοῦ, καὶ ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμούς του προσηλω-
μένους πρὸς τὸ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀντικείμενον. Τοῦτο
εἶναι κιβώτιον στρογγύλον, ἐν εἰδῶι τυμπάνου, τὸ ὁ-
ποῖον, ἔχει ἐγκεκαρ αἰμένους εἰς τὰ πλάγια του εἰκό-
νας καὶ γράμματα καὶ καλεῖται προσευχητά-
ριον ἢ προσευχητικὴ μηχανή, διότι ἀπα-
λάττει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ κόπου τοῦ νὰ προ-
σεύχεται, προσευχομένη αὐτὴ ἀντ' ἐκείνου ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ θέλων νὰ προσευχηθῇ κάθηται πλησίον τῆς μη-
χανῆς ταύτης, ἣτις περιστρέφεται περὶ τὸν ἄξονά της
δι' ὕδατος καὶ κωτιάζει προσηκόντως ἐπὶ τῶν εἰκόνων
καὶ γραμμάτων, τὰ ὁποῖα, ὡς προείπομεν, εἶναι χα-
ραγμένα ἐπὶ τῶν πλευρῶν της· πᾶσα δὲ στροφὴ αὐ-
τῆς θεωρεῖται ὡς μία προσευχή, ὁ δὲ ἄνεμος ὁ ἐκ
τῆς περιστροφῆς της προξενούμενος πιστεύεται ὅτι
ἔχει τὴν δύναμιν ν' ἀποδιώκῃ τὰ ἁμαρτήματα του
καὶ νὰ τὸν καθιστᾷ καθαρὸν καὶ ἄγνον.

Οἱ Κινέζοι προσεύχονται μὲν κατ' ἄλλον τρό-
πον οὐχ' ἥττον ὅμως περίεργον καὶ ἀνόητον τοῦ προ-
ηγουμένου. Ἐν ἐκάστῃ Κινεζικῇ οἰκίᾳ ὑπάρχει καὶ ἐν
δωματίῳ, εἰς τοὺς τοίχους τοῦ ὁποίου, εὐρίσκονται γε-

γραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν προπατόρων τῆς οἰκογενείας,
καὶ καλεῖται δὲ «δωμάτιον Προσευχῆς».

Ὅταν λοιπὸν θέλωσι νὰ ζητήσωσι χάριν τινὰ παρ'
αὐτῶν, ὡς λ. χ. υγείαν, ἢ θέσους πολιτικάς, ἢ ἄλλο τι
γράφουσι τὰ αἰτήματα ταῦτα ἐπὶ χάρτου καὶ διὰ τὸ
ἀσφαλὲς τῆς ἐπιτυχίας προσφέρουσι καὶ δῶρα εἰς τὰς
ψυχὰς τῶν προπατόρων αὐτῶν προσθέντες ἐπὶ τοῦ
χάρτου τὰς λέξεις «ὀρνιθες,» «ὀρύζιον,» «πέδιον» κ.τ.λ.

Τὸν χάρτην τοῦτον καίουσιν ἐνώπιον τῶν ὀνομά-
των καὶ πιστεύουσιν ὅτι διὰ τοῦ καπνοῦ γνωστοποι-
οῦνται τὰ αἰτήματά των καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν προπατό-
ρων αὐτῶν λαμβάνουσι τὰ ἐν αὐτῷ γεγραμμέ-
να δῶρά των.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ζηλανδίας ἔχουσι κλωστήν δε-
μένην ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ εἰδώλου καὶ ὅταν προσ-
εύχωνται σύρουσιν αὐτὴν νομίζοντες ὅτι οὕτω θέλου-
σιν ἀναγκάσει αὐτὸ νὰ εἰσακούσῃ τὰς δεήσεις των.

Οἱ Ἰνδοὶ νομίζουσιν ὅτι προσεύχονται ὅταν ἀ-
πλῶς ἐπαναλαμβάνουσι τὸ ὄνομα θεοῦ τινος· ὅθεν
δίδουσιν ὀνόματα θεῶν εἰς τὰ τέκνα καὶ εἰς τὰ ζῶά
των, ὥστε καλοῦντες αὐτὰ συγχρόνως νὰ προσεύχων-
ται.

Λυπεῖται τῷ ὄντι ἡ καρδιά τοῦ χριστιανοῦ βλέπου-
σα λογικὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ εἰς σκότος τόσον
πυκνόν!

Τίς ἐξ ἡμῶν ἂν ἔδωκε τὸν γείτονά του εἰς κίν-
δυνον δὲν ἤθελε τὸν σώσει; Ἄς ἐκτείνωμεν λοιπὸν
χεῖρα βοηθείας πρὸς τοὺς ἄνθρώπους τούτους, οἵτινες
εὐρίσκονται εἰς τὴν πλάνην καὶ εἰς τὸ σκότος τῆς
ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, διότι αὐτοὶ στεροῦνται τοῦ
Λόγου τοῦ Θεοῦ. «Πλανᾶσθε,» λέγει ὁ Χριστός, —
ἀμὴ γνωρίζοντες τὰς Γραφάς.» (Μαθ. κδ'. 29.)

Ο ΙΝΔΟΣ ΠΑΙΣ.

Προσεκτικόν τι παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐσύχναζεν εἰς
ἐν ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῶν ἱεραποστόλων, συνῴδευσε
μίαν ἡμέραν ἕνα ἄνθρωπον, ὅστις ἔμελλε νὰ φυλάξῃ
τοὺς ἀγρούς του ἀπὸ τὰς νυκτερινὰς ἐπιδρομὰς τῶν
ἐλεφάντων, οἱ ὁποῖοι νοστιμύονται πολὺ τὸν ἀραβό-
σιτον.

Πρῶτος ἔπεσεν ὁ ἄνθρωπος νὰ κοιμηθῇ, παραγγε-
λας τὸ παιδίον νὰ προσέχῃ, καὶ ὅταν ἴδῃ τοὺς ἐλέφαν-
τας ἐρχομένους νὰ τὸν ἐξυπνίσῃ.

Ὅταν δὲ ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ παιδίου νὰ πλαγιασῇ,
ὁ ἄνθρωπος μὲ θαυμασμόν τινα τὸ παρατήρησεν ὅτι ἐ-
γρονάτιζεν, ἐσταύρωσε τὰς χεῖρας καὶ ἐπρόφερε λέξεις
τινάς, τὰς ὁποίας δὲν ἔννοοῦσε.

Τὴν ἀκόλουθον πρωτὴν διευθύνθη εἰς τὸ σχολεῖον,
ἔπου τὸ παιδίον ἐσύχναζε, καὶ ἀπὸ τινὰς λέξεις τὰς